

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'פנו לכם צפונה' (ב' ג')

רק פתרון אחד יעמוד לנו במלחמה המתמשכת עם אויבינו הקמים עלינו, הפתרון העתיק של 'פנו לכם צפונה' - הצפינו עצמכם בתורה.

כמו שכתוב במדרש:

אם ראיתם אותו (עשו) שמבקש להתגרות בכם אל תעמדו כנגדו, אלא הצפינו עצמכם ממנו עד שיעבור עולמו. -פנו לכם צפונה- אמר ר' יהודה בר שלום, אמרו לו ישראל: ריבונו של עולם, אביו מברכו, 'על חרבך תחיה' ואתה מסכים עמו, ואומר לנו הצפינו עצמכם מפניו. ולהיכן נברח? אמר להם: 'אם ראיתם שמזדווג לכם, ברחו לכם לתורה. ואין צפונה אלא תורה. שנאמר: 'יצפון לישרים תושיה'.

להיות צפון בתורה פירושו להשקיע את ראשו ואת רובו רק בתורה. ואשריהם עמלי התורה הזוכים לכך. האמת היא שכיום אין אנו זקוקים לעידוד להאדרת החשק להצפין עצמנו בתורה. בימים טרופים שכאלה, כל אחד חש באופן ברור שהפתרון האמיתי לכל המועקות הרובצות עלינו כמשא כבד, הוא רק באמצעות חיבוקה של התורה בלב ונפש, ומסירות למענה בכל עת ובכל שעה.

דווקא כאשר אדם מביט בחזותו של בן תמותה שלא זכה לענוה כתר תורה, ולאיה תהום הוא מידרדר בלי 'אביו ורבא', קל לו יותר לשאת בגאון ובגאווה את הכתר בו הוכתרנו כתר התורה.

(עלינו לשבח)

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / נתנאל אליהו בן שושנה / מיקי בן שרה.

פינת ההלכה

תוספת אבלות משבת חזון

לספרדים:

- לא מכבסים לא שולחים בגדים למכבסה, ולא לובשים בגדים מכובסים.
- לא מתקלחים בכל הגוף במים חמים אבל מתקלחים במים קרים.
- לא מסתפרים, לא מספרים ילדים קטנים ולא מתגלחים. מותר לקצץ את השפם.

אשכנזים:

- לא קוצצים ציפורניים (למעט מקרים מיוחדים, קיצושי"ע)
- לא קוצצים את שערות השפם המפריעות לאכילה. (שם)

הגבלות אכילה בסעודה המפסקת:

- א: לא אוכלים בשר או דגים, גם אלו שאוכלים בשר בימי בין המצרים.
- ב: לא שותים יין ומשקאות חריפים. (בירה, וודקה, וויסקי, ערק ...)
- ג: מותר לאכול רק תבשיל אחד, ונוהגים בדרך כלל שיהיה ביצה קשה או עדשים.
- ד: כבושים (מלפפונים, זיתים ...) נחשב כתבשיל, ואין לאכלם בסעודה אם אוכלים תבשיל אחר.
- ה: מותר לאכול גבינה (שאינה מבושלת), ופירות וירקות טריים בסעודה מפסקת ללא הגבלה.

פרסים בחינוך חלק ב'

איך לפתוח ומה לשדר כשמציעים תכנית פרסים?
 צריך לחנך שהפרס נועד לעזור לזכור. להציג לילד את העובדה שאנו אוהבים אותו רוצים בטובתו ורוצים לעזור לו לזכור... יש הורים שעושים הסכם כתוב עם הילד ומשתפים אותו בניסוח ההסכם. יש לכך יתרון גדול מפני שהשיתוף שלו בכתובת ההסכם גורם לו להרגיש חלק מתהליך קבלת החלטות, ומקל עליו לעמוד בתנאים. כמה כללים חשובים כשעושים הסכם עם פרסים:
 א: היעד צריך להיות בר השגה.
 ב: הפרס חייב להיות דבר שהילד חושק בו ומוכן להתאמץ עבורו.
 ג: היעד חייב להיות ברור לילד ולהורה. צריך לפרט ברחל בתך הקטנה את התנאים לקבלת הפרס.

דוגמאות:

אין לומר לילד אם תשפר את הציון תקבל פרס. אמרו לו אם תשפר את הציון לפחות בחמש נקודות תקבל פרס. אין לומר לילד אם תסדר את החדר תקבל פרס. אמרו לו: עליך לקפל את השמיכה והפיגימה ולהניח במקום. לאסוף את הצעצועים, ולתלות את הבגדים בארון.
 יעד לא מוגדר גורם לחילוקי דעות בין ההורים לילד לגבי קיום ההסכם, לא משיג את המטרה, וגורם למירמור לכל הצדדים.

שבת שלום, שושנה

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה
 נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

סיפור לשבת

'השבועה לרב'

מעשה שקרה עם תלמידו של ה'חפץ חיים', שהוא אחד מעשירי היהודים בארצות הברית.

"בצעירותי למדתי בישיבתו של החפץ חיים. כשהכרתי את בת זוגי. נגשתי לרבי ומורי החפץ חיים לברכת פרדה מהישיבה, ולברכה להצלחה בחיי הנישואין. להפתעתי למרות קרבתו אלי, סרב לברכני בטרם אשבע לו שלא אחלל שבת. לרגע חשבתי שהוא מתלוצץ, אבל ידעתי שהוא לא מוציא מילה אחת לבטלה, והוא מתכוון לכל מילה הוא אומר ברצינות! לבקש ממני להישבע שלא אחלל שבת!! למה הוא חושד בי בכזה דבר? המתנתי אולי ישנה את דעתו, אך הוא בשלו. עד שלא תשבע לי שלא תחלל שבת לא אברך אותך! בלית ברירה עשיתי מה שביקש ממני. הגשתי לו את ידי לשבועה. לא אחלל שבת!!!"

ואז זכיתי לברכה המיוחלת. הרב ברך אותי בהצלחה בחיי הנישואין ולעושר וכבוד. בנתיים פרצה מלחמת העולם, ונאלצתי לברוח מאירופה ומהשואה האיומה, ב"ה הגעתי בשלום לארצות הברית עם אשתי ובני משפחתי, אחרי חיפושים מצאתי עבודה טובה. בארצות הברית יום המנוחה הוא יום ראשון ובשבת כל העסקים עובדים כרגיל, מה שיוצר בעיה קשה ליהודים שומרי שבת. הרבה מאד יהודים שהתקבלו לעבודה פוטרו מיד אחרי השבת הראשונה שנעדרו בגלל שמירת שבת. בשבועות הראשונים לא עשו המעבידים עניין מכך שנעדרתי בשבת, אבל אחרי כמה שבועות ניגש אלי אחד המנהלים ואמר לי: 'שמתי לב שאתה נעדר מהעבודה בכל שבת. לא יתכן שתמשיך כך. עליך להחליט או שאתה מגיע לעבודה כרגיל או שאתה מפוטר. הסברתי לו שאני יהודי ולא יכול לעבוד בשבת, אך ההסבר נפל על אוזניים ערלות. הוא שילם לי את משכורתי והודיע לי שאני מפוטר. אלא אם כן תחליט שאתה מוכן לעבוד בשבת סיים. הגעתי הביתה כשברור לי בשבת לא אעבוד. לא מצאתי עבודה אחרת והמצב בבית החמיר. לא היה כבר אוכל בבית ואשתי החלה ללחוץ! אין ברירה זה פיקוח נפש! חייבים! וכבר נכנעתי ועליתי לאוטובוס כדי להודיע למעביד, אני נכנע! בדרך, נזכרתי בשבועה לחפץ חיים ולא הייתי מסוגל לעשות זאת. חזרתי הביתה. אני מוכן למות ברעב ולא לעבור על השבועה. כשהגעתי הביתה ציפתה לי הפתעה. המנהל שפיטר אותי הגיע אלי וביקש שאשוב לעבודה. מעולם לא התכוונתי לפטר אותך, התנהל וויכוח ביני ובין המנהל השני. הלה טען שהיהודים צבועים והשבת לא חשובה להם. אם נפטר אותך תהיה מוכן לעבוד גם בשבת. התערבנו, וזכיתי בהתערבות. תחזור לעבודה בתנאים טובים יותר, הוכחת את נאמנותך לבורא. (סיפור של בעל המעשה בתכנית רדיו) שבת שלום!

לזכות צוק"ל הרב מרדכי אליהו/ לזכות צוק"ל הרב אלעזר אבן חצירא
 לזכות צוק"ל הרב יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא.